

Иисуса отъ мъртвы-тѣ; то, тойзи който въскриси Христа отъ мъртвы-тѣ ще оживи и съмртны-тѣ ваши тѣлеса, чрѣзъ неговъ-тѣ Духъ който обитава въ васъ.

12. И тѣй, братие, ный смы дължни не на пльть-тѣ да живѣемъ по пльть.

13. Защото по пльть ако живѣете, ще умрете; но ако умртвявате Духомъ тѣлесны-тѣ дѣла, ще бѫдете живи.

14. Понеже които ся управяватъ отъ Духа Божія, тѣ сѫ сынове Божіи.

15. Защото не сте пріяли духъ на рабство че да бѫдете пакъ на страхъ, но пріяли сте духъ на усыновеніе, чрѣзъ когото и выками: Авва, Отче.

16. Самъ той Духъ свидѣтелствува наедно съ нашій-тѣ духъ че ный смы чада Божіи.

17. Ако ли смы чада, то смы и наследници; наследници на Бога, а сънаследници на Христа; ако страдамы съ него наедно, за да станемъ и съпричастници на неговъ-тѣ славѣ.

18. Понеже смѣтамъ че нынѣшни-тѣ врѣменны страданія не сѫ достойни да ся сравнятъ съсъ славѣ-тѣ която има да ся открые въ насъ.

19. Защото усърдно-то чаканіе на всичко-то създаніе ожида открываніе-то на сынове-тѣ Божіи.

20. Понеже създаніе-то ся подчини на суетность-тѣ, не свое-волно, но чрѣзъ тогози който го подчини,

21. Съ надеждѫ, че и само-то създаніе ще ся освободи отъ рабство-то на тѣлѣніе-то, и ще прѣмине въ свобододѣ-тѣ на славѣ-тѣ на чада-та Божіи.

22. Понеже знаемъ че всичко-то създаніе съвокупно въздыша и на мѣкы е даже до нынѣ.

23. И не то само, но и ный що имамы начатъкъ-тѣ на Духа, и ный сами въздышамы въ себе си и ожидамы усыновеніе-то, сирпчи искупуваніе-то на наше-то тѣло.

24. Защото съ надеждѫ-тѣ ся избавихмы; а надежда която ся